

Het Verdrag tot vaststelling van een Grondwet voor Europa: een valstrik...

Door Philior, 12 apr 2005

Sinds bekend is dat er een nieuw "verdrag tot vaststelling van een Grondwet voor Europa" zal worden voorgesteld, zijn we door pers en media getraakteerd op onophoudelijke brainwashing, erop gericht om de bevolking ervan te doordringen dat "ja" stemmen het enige redelijke antwoord is, terwijl ondertussen als 'n graf gezwegen wordt over de ware desastreuze gevolgen die dit verdrag zal hebben voor de Europese bevolking (overigens kan in landen als België zelfs niet eens meegestemd worden, daar heeft de regering namens het volk al "ja" geknikt...).

In de praktijk komt dit neer op oeverloze verhalen over hoe de één vóór is, de ander tegen, HOE het wel niet is om voor of tegen te zijn, dát het uitermate kwalijk is om tegen te zijn (maar niet over het waarom), wat het voor iemand PERSOONLIJK betekent om voor/tegen te zijn, of voor/tegen zijn de eenheid van de EU bedreigt, of voor/tegen zijn een bewijs is van een gebrek aan solidariteit, of tegen zijn betekent dat iemand fascistisch is, of tegen zijn überhaupt een redelijke optie is indien de eenheid van de EU gewaarborgd dient te worden, wat een geweldig karwei die grondwet wel niet geweest is, enz., enz., enz...

ALLES, maar dan ook ALLES wat maar te bedenken is aan onderwerpen die verband houden met de nieuwe EU grondwet wordt aangekaart, alles behalve WAT die grondwet nu wel precies gaat inhouden, wie/wat er voordeel bij zal hebben en wie/wat niet; en vooral: WAAROM wel/niet...

Het is belangrijk nog eens te beseffen dat het oprichten van de EU en de ontwikkeling ervan hetzelfde doel beoogt als dat van de Verenigde Naties, en dat beiden vooral het resultaat zijn van de slinkse manipulaties van een cynische elite, en beslist niet van een oprechte wens tot vrede in de wereld. Hetzelfde is het geval voor de Unies die binnenkort zullen worden bestendigd: de Amerikaanse Unie (bestaand uit heel Noord-Amerika en Zuid-Amerika), de Afrikaanse Unie, en de Aziatische/Pacific Unie. Het voornaamste doel van al deze "unies" is het bereiken van een wereldwijd systeem waarin de middenklasse uitgeroeid zal zijn, en er enkel nog een kleine elite van heersers bestaat die de macht zal hebben over **een wereldbevolking van dienaars en slaven, afgestompt door ellendige leefomstandigheden...**

Uiteraard wenst elke mens van goede wil een universele, internationale en wereldwijde solidariteit en samenwerking, ten gunste van vrede, geluk en welvaart. En het is **door te doen alsof** aan die wens zal worden voldaan, dat men de EU en de VN-organisaties heeft kunnen doen accepteren. Daar komt bij dat de EU aanvankelijk werd geïntroduceerd als zou ze m.n. een middel zijn dat een vrij handelsverkeer tussen de Europese landen mogelijk maakte. Inmiddels toont de praktijk ruimschoots aan dat het er in wezen om gaat een Europese regering aan de macht te brengen die haar recht zal doen gelden op het gedrag en de kiesvrijheid van elk individueel persoon, zowel waar het handel en arbeid betreft als waar het keuzes m.b.t. persoonlijke levenssfeer betreft. Met andere woorden, in het bijzonder als rekening wordt gehouden met de gevolgen voor ieders persoonlijke leefomstandigheden kan de enige conclusie zijn dat het erom gaat een **totalitair en fascistisch systeem** te installeren, dat uiteindelijk op wereldwijde schaal zal worden verwezenlijkt middels de VN.

Diegenen die twijfelen over deze sterk samengevatte visie op één en ander, nodig ik uit om zelf nader onderzoek te doen naar wat gangbaar de "Nieuwe Wereld Orde" wordt genoemd (in het Engels: "the New World Order", kortweg: NWO), hetgeen zeer veel informatie zal opleveren die deze opvatting zal bevestigen.

Maar nu terug naar het nieuwe Europese verdrag dat wordt voorgesteld. Eerst even enkele belangrijke punten i.v.m. de voorgaande verdragen:

* Onder de wetten van de EU bestaat er geen nationale soevereiniteit meer. Het "Verdrag tot vaststelling van een Grondwet voor Europa" dat thans wordt voorgesteld, is in wezen een poging om democratische procedures te omzeilen dankzij een woordspeling. Het verdrag herzielt nationale grondwetten dankzij het feit dat het boven die wetten staat.

* De Europese landen zoals wij die thans kennen, hebben hun bestemming als naties verloren, en worden officieel niet meer "land" genoemd, maar "*lidstaat*" (op een wijze die sterk lijkt op die van de Verenigde Staten van Amerika). Onder de Europese wet zijn het de provincies en regio's die "*landen*" zullen genoemd worden. Op termijn is het doel hiervan **nationale identiteiten doen verdwijnen en daarmee ook de capaciteit van een bevolking om op ideologische nationale basis solidair te zijn, alsook de capaciteit tot verzet die dat meebrengt.**

* Enerzijds wordt met de EU-wetten de macht gedecentraliseerd, maar **voor de belangrijkste zaken wordt de macht gecentraliseerd**. En dankzij het voorgestelde verdrag houdt de regering van de EU sowieso de mogelijkheid om in te grijpen op welk gebied dan ook, dankzij artikel 1-11, paragraaf 3, dat bepaalt dat de EU-regering kan optreden als ze vindt dat het handelen van een lidstaat "niet voldoende" is.

* Vanwege die gedecentraliseerde/gecentraliseerde machtsstructuur zal het voor de bevolking extreem moeilijk zijn zich te organiseren om beslissingen die door het Europese Parlement en de Europese Raad van ministers genomen worden tegen te gaan. Ook al wordt er in het verdrag gesproken van de mogelijkheid de Europese Commissie tot de orde te roepen middels een petitie van minstens 1 miljoen handtekeningen, is er tevens bepaald dat die Commissie geen enkele verplichting heeft om rekening ermee te houden. Het gaat dus enkel om het recht te worden "gehoord"...! Daarbij komt ook nog eens dat het officieel niet mogelijk is om een Europese politieke partij te hebben. Enkel politieke partijen die nationaal erkend worden kunnen een rol spelen in het Europese Parlement.

Verder moet hierbij worden aangetekend dat, als het zou moeten, zelfs het Europese Parlement buitenspel kan worden gezet, dankzij het feit dat de eindbeslissing door de Raad van ministers wordt genomen (het Parlement bestaat uit afgevaardigden die rechtstreeks worden gekozen in elke lidstaat en is daarom enigszins een democratische weergave van het Europese politieke landschap; maar de Raad van ministers bestaat uit ministers van de lidstaten, hetgeen een weergave geeft die veel selectiever is en makkelijker door de elite te manipuleren).

Daarenboven zijn er diverse organisaties die sleutelmachtsposities hebben, maar waarvoor enkel personen werken die niet door de bevolking zijn gekozen, zoals het geval is voor de Centrale Europese Bank en het Europese Hof van Justitie.

Ook al is dit het geval, we zullen desalniettemin zien dat het voorgestelde verdrag uiteindelijk alle macht en bevoegdheden aan de Raad van ministers en de Europese Commissie toewijst.

Laten we nu eens kijken naar enkele cruciale punten van het nieuwe Europese verdrag:

(sommige mensen zouden enkele punten die aan bod komen enigszins vergezocht kunnen vinden, maar het is daarbij zaak te bedenken dat, of het nu om een wet of willekeurig contract gaat, elke keer wanneer een aspect slecht gedefinieerd is, dit kan leiden tot misbruik en wantoestanden)

* Als het huidige voorgestelde verdrag wordt aangenomen, dan zal het aan de Europese bevolking worden opgelegd tot de dag dat het wordt ontbonden, waarschijnlijk d.m.v. geweld. De voornaamste reden daarvoor, is dat elke wijziging van het verdrag een absolute unanimiteit vereist van de lidstaten, iets dat hoogst onwaarschijnlijk is, of op zijn best een uitzondering zal zijn (zoals voor het accepteren van het verdrag zou kunnen gebeuren). Er is geen enkel democratisch land in de wereld waar geëist wordt dat een grondwet enkel gewijzigd kan worden als er volstreekte unanimiteit is. Het is eerder gebruikelijk dat dergelijke wijzigingen kunnen worden gedaan met een meerderheid van 2/3 of 3/4. Dankzij de unanimiteitsregel probeert men dus het verdrag te doen accepteren als een soort "heilige", "eeuwige" en "perfecte" tekst, hetgeen toch bepaald niet het geval is, zoals we zullen zien...

* De tekst van dit verdrag is opzettelijk geformuleerd op een manier die tot doel heeft te manipuleren, in de ruimste zin van het woord. Zo vinden we bijvoorbeeld in deel II, "Handvest van de Grondrechten", steevast voor elk artikel een titel die een grandioze rechtvaardigheid lijkt te beloven, maar deze wordt in de regel onmiddellijk in het tegendeel omgezet in de tekst van het artikel zelf of d.m.v. zgn. "dienstenrichtlijnen" (in het Engels en Frans: "directives"), die teksten zijn waar het verdrag zelf nooit rechtstreeks naar refereert (deze dienstenrichtlijnen worden opgesteld onder het gezag van het presidium van de Europese Conventie, zoals bepaald in de Preambule van deel II en artikel II-112, punt 7, en zijn in de regel niet eens in het Nederlands te vinden, ook al vormen ze een essentieel onderdeel van de nieuwe wetgeving!). Het beoogde effect is om een oppervlakkige lezing van de tekst van het verdrag onmogelijk te maken, en erger: volstrekt misleidend. Bedenk dat men de bevolking heeft uitgenodigd om de tekst van het verdrag te lezen en voor dat doel publicaties ter beschikking stelt; echter zonder daarbij de cruciale rol van de dienstenrichtlijnen te vermelden, of de teksten ervan bij te voegen! Zelfs voor wie zich bewust is van de rol van die teksten, is het extreem lastig om op te zoeken of er bepaalde dienstenrichtlijnen zijn die op een artikel van toepassing zijn, en zo ja: wat er dan bepaald is.

Het is duidelijk dat het weglaten van tekst, op zichzelf, een list is die men opzettelijk heeft toegepast. Door in de hoofdtekst van het verdrag talloze belangrijke aspecten niet te bespreken, details weg te laten en geen verwijzingen te geven naar de dienstenrichtlijnen, heeft men de mogelijkheid gegeven voor misbruik en manipulatie, onderwijl de schijn ophoudend dat het om een rechtvaardige tekst gaat.

Daarenboven wordt een terminologie gebruikt die vaak opzettelijk vaag is, waarbij menigmaal een zgn. "zacht" recht wordt toegepast, dat anders is dan zgn. "hard" recht. Een voorbeeld om dit te illustreren: "ik garandeer u dat ik u zal terugbetalen" is "hard" recht, terwijl "ik zal mijn best doen u terug te betalen" een voorbeeld van "zacht" recht is. Op dezelfde wijze belooft de tekst van het verdrag bepaalde "waarden" te bevorderen (zoals gelijkheid tussen man/vrouw, sociale solidariteit, enz...), maar niet dat die gegarandeerd worden.

* Een belangrijk argument van de voorstanders van het verdrag is die van de "Europese solidariteit." Echter, in wezen ondermijnt dit verdrag elke wetgeving op het gebied van sociale solidariteit en dat van het sociale recht en arbeidsrecht, zoals die thans al bestaan in de landen van de EU. Voor zover dergelijke

wetten bestaan, zullen die gaandeweg worden vervangen door een "ultra-liberaal" systeem dat hoegenaamd vrijwel geen garanties zal bieden voor het individu, maar vrij spel geeft aan de (grote) bedrijven. Erger: het verdrag zal op een zekere manier overheden verbieden hun eigen socialezekerheidssystemen te hebben en te beheren. In veruit de meeste gevallen worden overheden gedwongen om van de diensten van particuliere bedrijven gebruik te maken.

* Het zij opgemerkt dat het gebruik van de term "ultra-liberaal" als kwalificatie van het huidige voorgestelde verdrag geenszins betekent dat het erom gaat een systeem te installeren dat gunstig is voor de "vrijheid" van de individuele persoon. Integendeel! **Terwijl enerzijds grote bedrijven een wettelijk instrument wordt gegeven dat hen "grote vrijheden" zal toestaan** (d.w.z.: de mogelijkheid hun eigen voorwaarden op te leggen aan iedereen), **ziet anderzijds het individu zich talloze rechten ontzegd** (zelfs de rechten die thans al bestaan op nationaal niveau), **zoals bv. het recht te staken en/of te demonstreren** (hetgeen verboden zal kunnen worden), **het recht gebruik te maken van een zelfgekozen medische behandelingswijze** (die keus zal wettelijk worden beperkt), **het recht op abortus** (dat weer zou kunnen worden ingetrokken), **en vele anderen**.

Ook merken we op dat wanneer een artikel van het verdrag over "vrijheid" handelt, het er meestal om gaat een recht te geven aan de (grote) bedrijven (zoals in [artikel I-4](#), "**Fundamentele vrijheden en non-discriminatie**", dat de garantie geeft van "*het vrije verkeer van personen, diensten, goederen en kapitaal*", hetgeen in de praktijk kan betekenen dat bedrijven aldus het recht hebben stakingen en demonstraties te doen verbieden als deze dat "vrije verkeer" belemmeren; hetzelfde principe verstrekt de basis voor vele dienstenrichtlijnen die diverse sociale verworvenheden afbreken) of aan religieuze organisaties (zoals in [artikel II-70](#) "*De vrijheid van gedachte, ...*" die aan de grote religieuze organisaties het recht geeft hun visies op te leggen aan het regeringsbeleid), maar nooit aan de individuele persoon, voor zover dat zou ingaan tegen de belangen van de (grote) bedrijven en religieuze organisaties.

Omgekeerd zijn er diverse gevallen waarbij in een artikel gesproken wordt over een "recht", maar waar het in de praktijk erom gaat vrijheden weg te nemen bij de individuele persoon. Dit is bijvoorbeeld het geval voor [artikel II-62](#), "**Het recht op leven**", dat het mogelijk zal maken abortus te verbieden, en waarbij dankzij een uitzondering die niet vermeld wordt in het artikel zelf (en die op allesbehalve eenvoudige wijze te vinden is in het allerlaatste deel van de tekst, de "[Slotakte](#)", [Titel 1](#), [Artikel 2](#), nummer 3), expliciet toestemming wordt gegeven de **doodstraf** toe te passen in "uitzonderlijke situaties" zoals in "tijd van oorlog", in tijd van "onmiddellijke oorlogsdreiging" (we zouden daarbij kunnen denken aan het liquideren van mensen waarvan vermoed wordt dat ze terroristen zijn, zoals de mensen die door de Amerikanen gevangen worden gehouden op Guantanamo Bay), en "teneinde in overeenstemming met de wet een oproer of opstand te onderdrukken", **hetgeen betekent dat er expliciet toestemming wordt gegeven te schieten op een menigte demonstranten ...**

Een ander voorbeeld van het wegnemen van vrijheden wordt gegeven door [artikel II-66](#), "**Het recht op vrijheid en veiligheid**", dat dankzij een addendum waarnaar in het artikel niet direct wordt gerefereerd (maar dat enkel wordt vermeld in diezelfde "[Slotakte](#)", bij [Titel II](#), [Artikel 6](#)), **het mogelijk zal maken talloze personen in hechtenis te zetten, zoals minderjarigen, teneinde "toe te zien op [hun] opvoeding"**, **personen die niet accepteren te worden gevaccineerd door een product dat zij ondoeltreffend en gevaarlijk achten** (zelfs als deze beoordeling perfect gefundeerd is, doch niet geaccepteerd door een conventionele wetenschap die zwaar gecorrumpeerd is door de farmaceutische industrie), **personen die men "geestesziek" acht (hetgeen in veruit de meeste gevallen gebaseerd zal zijn op volstrekt willekeurige en wetenschappelijk ongefundeerde principes)**, **personen die alcoholist zijn of verslaafd aan "verdovende middelen", en zelfs landlopers**, die er uiteraard meer en meer zullen zijn dankzij het steeds harder wordende economische klimaat dat het resultaat zal zijn van dit verdrag. Voeg daaraan toe dat het zal zijn toegestaan om gevangenen te doen werken zonder geldelijke compensatie, d.w.z. **als slaven** (zie het addendum bij [artikel II-65](#), te weten [Slotakte](#), [Titel I](#), [Artikel 5](#)) en we hebben een jaarlijk "Gulag nachtmerrie" scenario...

In de meerderheid van de overige gevallen waar in het deel "grondrechten" (deel II) het woord "recht" wordt gebruikt, gaat het meer erom machtsmisbruik te vermijden wgens de grote bedrijven, dan om werkelijk fundamentele grondrechten van het individu. Bijvoorbeeld: als we eenmaal hebben begrepen dat het verdrag een wettelijk raamwerk biedt waarbinnen diensten, die thans door de overheid worden verzorgd, aan bedrijven zullen (en moeten!) worden overgedragen, dan wordt het duidelijk **waarom men het in het verdrag heeft over het recht op "toegang" tot socialezekerheidsvoorzieningen en -diensten, en niet simpelweg spreekt van een "recht" daarop**, zoals in [artikelen II-94-95-96](#). M.a.w.: in die artikelen gaat het erom te bepalen dat het "recht" op sociale zekerheid en bijstand niet (meer) bestaat, maar dat de particuliere bedrijven, die de taak zullen krijgen dit soort voorzieningen te verzorgen, niet op volstrekt willekeurige wijze personen mogen weigeren die voorzieningen aan te bieden, op voorwaarden die verder door die bedrijven zelf zullen kunnen worden bepaald (zie ook paragraaf hieronder). Het staat vast dat er veel te verbeteren is aan de socialezekerheidsstelsels zoals die thans in de landen van de EU bestaan, en dat er heuse problemen zijn die om een oplossing vragen, maar om één en ander enkel aan particuliere bedrijven over te laten, is waarschijnlijk de slechtst denkbare optie...

* Een essentieel probleem is het feit dat **niet enkel bepaalde grondrechten op diverse manieren**

worden weggenomen, maar bijvoorbeeld ook het recht op een persoonlijke keus met betrekking tot persoonlijke omstandigheden, zoals de vrije keus om bepaalde producten te consumeren (of het nu om bepaalde voeding gaat, bepaalde gezondheidsproducten, of andere - zie ook paragraaf hieronder) of het recht bepaalde activiteiten te beoefenen (bv. het drukken van een eigen geldsoort). Had u het over "liberalisme"? Ja..., maar niet voor iedereen!

* Een ander voorbeeld van een grondrecht dat dankzij dit verdrag wordt weggenomen, is dat van "**De vrijheid van meningsuiting en van informatie**", artikel II-71, dat op grondige wijze wordt tenietgedaan dankzij een addendum dat de goedkeuring had kunnen verdienen van een zekere J. Stalin, en waar in het artikel zelf niet direct naar verwezen wordt. Het bepaalt dat er uitzonderingen zullen mogen worden gemaakt "*in het belang van de nationale veiligheid, [...] openbare veiligheid, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, de bescherming van de goede naam of de rechten van anderen, [...] of om het gezag en de onpartijdigheid van de rechtelijke macht te waarborgen*", echter zonder dat wordt beschreven wat precies aan deze criteria voldoet. M.a.w., **er kan eens een tijd komen dat zelfs het publiceren van een analyse als deze door de autoriteiten verboden wordt**, "in het belang" van één van de criteria die bepaald werden (willekeurig welke). Als we zien wat er sinds 11 september 2001 zoal gebeurd is in de VS, en kijken naar de wantoestanden, censuur en repressie m.b.t. meningen die afweken van die van de overheid, dan mogen we terecht ongerust zijn over de wijze waarop deze bepalingen zullen worden gebruikt.

* Een grondwet die waarlijk democratisch is, beschermt tegen het ontstaan van een dictatuur; enerzijds dankzij het feit dat machten gescheiden zijn en anderzijds dankzij het toezicht op die machten, dat niet in de handen dient te zijn van diegenen die de machten uitoefenen. Het verdrag dat thans wordt voorgesteld, organiseert de zaken zodanig dat er een Parlement is zonder macht (het heeft enkel raadgevende functies en zeer beperkte mogelijkheden om rechtstreeks in te grijpen) dat het moet opnemen tegen uitvoerende machtsorganen die wél alle macht en bevoegdheden hebben. **Deze "grondwet" zal voor altijd bepalen dat alle macht in handen is van het koppel Raad van ministers / Europese Commissie. Op deze manier zullen de wetgevende, uitvoerende en rechterlijke macht dus allen in dezelfde handen zijn!** Zodoende zullen zij de exclusiviteit hebben m.b.t. het nemen van initiatieven voor het maken van wetten, maar zullen zij tevens zelf kunnen beslissen of die wetten naar behoren worden nageleefd, en desgewenst straffen opleggen.

We tekenen daarbij aan dat het Parlement nooit een commissaris direct op zijn beleid en beslissingen kan aanspreken; het kan enkel de Commissie in één klap ontbinden, **hetgeen het uitoefenen van druk m.b.t. individuele onderwerpen zwaar begrenst**. Het Europees Parlement kan verder ook niet de Raad van ministers doen aftreden, **waardoor dezen kunnen handelen zonder enige verantwoording af te hoeven leggen**, op volstrekt onverantwoordelijke wijze, d.w.z.: zonder dat er sancties aan hen kunnen worden opgelegd.

* Een grondwet die waarlijk democratisch is, dient te worden opgesteld door een onafhankelijke groep van volksvertegenwoordigers. Als de selectie van deze vertegenwoordigers en/of de verdeling van verantwoordelijkheden gecompromitteerd raakt vanwege manipulaties door diverse belanghebbenden, dan is het logisch gevolg dat het eindresultaat zwaar partijdig zal zijn. **Dit is kennelijk wat is gebeurd met het huidige voorgestelde verdrag, dat duidelijk de voorkeur geeft aan de economie in plaats van aan het leven, en eerder totalitarisme bevordert in plaats van een eerlijke democratie en individuele vrijheid.**

* 3/4e van de tekst van het verdrag bestaat uit de 321 artikelen van Deel III (van in totaal 448 artikelen) die hoofdzakelijk handelen over de politieke en economische praktijk in de EU (de titel van het 3e deel is "**Beleid en Werking van de Unie**", waarmee op handige wijze het woord "economie" wordt vermeden). Normaliter heeft politiek, in z'n algemeen, niets te zoeken in een constitutie. Van een constitutie wordt verwacht dat ze zo is verwoord dat er verschillende soorten politiek mee kan gevoerd worden, bijvoorbeeld een "linkse", "rechtse", of "ecologische" politiek. Zonder op de relevantie van deze begrippen in te gaan, **het is een feit dat het voorgestelde verdrag dergelijke varianten onmogelijk maakt, aangezien het enkel een zgn. "liberale" politiek toelaat, op een wijze die in het bijzonder de grote bedrijven en grote vermogens bevoorrecht**. In plaats van te spelen met woorden en te spreken van een "grondwet", zou het juist zijn om te spreken van een "politiek contract", of eenvoudigweg "contract", gezien de vele regels die het geeft op het gebied van de economie, waarbij opmerkelijk veel macht wordt weggegeven aan de grote bedrijven. Naast de voorbeelden die hieronder worden belicht, zullen we hier slechts het voorbeeld van artikel III-181 noemen, dat de centrale banken van lidstaten verbiedt "*voorschotten in rekening-courant of andere kredietfaciliteiten te verlenen aan instellingen, organen of instanties van de Unie, centrale overheden, regionale, lokale of andere overheden, andere publiekrechtelijke lichamen of openbare bedrijven van de lidstaten, of rechtstreeks van hen schuldbewijzen te kopen.*" M.a.w.: **deze "grondwet" verplicht de regeringen van de lidstaten enkel leningen af te sluiten bij particuliere banken, uiteraard tegen woekerprijzen die betaald zullen worden door de burgers...**

* Dit verdrag zal middels artikel III-210, nummer 2, paragraaf b, expliciet verbieden dat de sociale

wetgevingen van de onderlinge lidstaten op elkaar worden afgestemd (zoals bv. zou kunnen gebeuren voor een Europees wettelijk minimumloon) door te stellen dat in de Europese kaderwetten "wordt vermeden zodanige administratieve, financiële en juridische verplichtingen op te leggen, dat de oprichting en ontwikkeling van kleine en middelgrote ondernemingen daardoor zou kunnen worden belemmerd." In wezen zal het resultaat van [artikel II-209](#) zijn dat **het minimumloon steeds lager** zal worden (relatief gezien, althans).

* Wat veel mensen terecht grote zorgen baart, is dat dit verdrag het socialezekerheidsstelsel ernstig kan aantasten (sociale diensten, werkloosheidsuitkeringen, pensioenen, arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, kinderbijstand, enz...). Vele prominente politici die voorstanders zijn van het verdrag proberen via de media keer op keer te doen geloven dat het verdrag het recht op sociale bijstand erkent en vaststelt. Laten we eens kijken wat [artikel II-94](#), met de titel "**Sociale zekerheid en sociale bijstand**" erover zegt: "1. De Unie erkent en eerbiedigt onder de door het recht van de Unie en de nationale wetgevingen en praktijken gestelde voorwaarden het recht op toegang tot socialezekerheidsvoorzieningen en sociale diensten [...]" en "2. Eenieder die legaal in de Unie verblijft en zich daar legaal verplaatst, heeft recht op socialezekerheidsvoorzieningen en sociale voordelen overeenkomstig het recht van de Unie en de nationale wetgevingen en praktijken."

In feite wordt in dit artikel dankzij het spelen met woorden slechts de indruk gewekt dat er een recht op sociale bijstand wordt vastgesteld. Maar uiteindelijk is alles dat wordt vastgesteld het feit dat er wordt erkend dat er reeds een sociale wetgeving en praktijk bestaat in diverse lidstaten, en dat die zal worden gerespecteerd, maar dan onder de voorwaarden van het Europese recht. En dat recht, net als de rest van het voorgestelde grondwetverdrag, geeft voorrang aan economische belangen, zoals bijv. ook nog eens wordt aangegeven in [artikel III-209](#), waar wordt gesteld dat bij het bepalen van het sociaal beleid rekening dient worden gehouden "met de noodzaak het concurrentievermogen van de economie van de Unie te handhaven", hetgeen op zichzelf niet per se een slechte zaak is, tenzij men met de term "concurrentievermogen" doelt op "winstbejag" in plaats van een "stabiele en sterke situatie". **Helaas weten we uit de praktijk dat een dergelijke richtlijn wel degelijk op winstbejag uitdraait en stelt dit verdrag absoluut niet vast wat de minimumkwaliteitsnormen dienen te zijn voor een sociaal beleid dat de schade die aldus kan worden aangericht, vermijdt.**

In werkelijkheid vrijwaart de EU zich middels dit artikel van enige verplichtingen op het gebied van sociale hulp, ook al suggereren de paragrafen 2 en 3 anders. En dienovereenkomstig heeft het presidium van de Europese Conventie dan ook bepaald dat het artikel enkel verwijst naar reeds bestaande sociale diensten en **dat er geen enkele verplichting is om dergelijke diensten te scheppen...** Hier kunnen we aan toevoegen dat het artikel ook niet bepaalt dat die diensten dienen te worden gehandhaafd en dat andere artikelen van het verdrag en **overige EU-wetten bepalen dat openbare-/overheidsdiensten geprivatiseerd dienen te worden, met alle gevolgen die dit zal hebben voor de kwaliteit van die diensten, en het aanbod ervan.**

In dit verdrag gaat het er dus absoluut niet om een menselijk en waarlijk solidair systeem te garanderen, hetgeen we al hadden begrepen bij het analyseren van hoe de term "toegang" is gebruikt in [artikel II-94](#). De verontrusting is dus volkomen terecht. **Dit verdrag zal noodgedwongen, vroeg of laat, tot erbarmelijke sociale omstandigheden leiden**

* **Onder de titel "Het verbod van kinderarbeid en de bescherming van jongeren op het werk"** wordt in werkelijkheid het recht gegeven kinderen van 13 jaar en ouder te werk te stellen; en onder bepaalde voorwaarden ook jongere kinderen, dankzij een spel met woorden en aangehechte bepalingen dat zowel vernuftig als sluw is.

Het artikel stelt: "de minimumleeftijd voor toelating tot het arbeidsproces mag niet lager zijn dan de leeftijd waarop de leerplicht ophoudt." Maar in de dienstenrichtlijn 94/33 wordt bepaald (vertaald uit het Frans, geen officiële vertaling): "Lidstaten mogen, wettelijk of reglementair, de voorziening treffen dat kinderarbeid niet verboden is:

- a) voor kinderen die activiteiten uitoefenen waar op gedoeld wordt in artikel 5 [zgn. "culturele" activiteiten];
- b) voor kinderen van minstens 14 jaar die werken binnen het kader van een opleiding of stage, voor zover die arbeid geschiedt in overeenstemming met de voorwaarden die door de gezaghebbende autoriteit zijn gesteld.
- c) voor kinderen van minstens 14 jaar die lichte arbeid verrichten waar niet op gedoeld wordt door artikel 5; lichte arbeid dat niet valt onder artikel 5 mag desalniettemin worden uitgevoerd door kinderen van tenminste 13 jaar, beperkt tot een maximaal aantal uren per week en voor bepaalde soorten arbeid, zoals bepaald door nationale wetten."

M.a.w.: **het tewerkstellen van kinderen van minder dan 13 jaar oud zal worden toegestaan, als het om "culturele" activiteiten gaat, en het zal worden toegestaan voor kinderen van minstens 13 jaar, als het gebeurt binnen het kader van een "opleiding"**. Uiteraard wordt noch door het verdrag, noch door deze dienstenrichtlijn bepaald aan wat voor normen en kwaliteitseisen dergelijke "culturele" activiteiten en "opleidingen" moeten voldoen.

In ieder geval zal het worden toegestaan om kinderen van 14 jaar en ouder full-time te doen werken, aangezien dat de leeftijd is waarop "de leerplicht ophoudt". We herinneren eraan dat op het ogenblik de volgende minimumleeftijden gelden om te mogen werken: in Nederland 16 jaar (13 jaar onder uitzonderlijke voorwaarden, met een maximum van 2 uur per dag en 12 uur per week), in België 18 jaar (15 jaar onder uitzonderlijke voorwaarden, met een maximum van 20-22 uur per week), en in Frankrijk 18 jaar (14 jaar onder uitzonderlijke voorwaarden, enkel in vakanties van minstens 14 dagen, en 16 jaar onder uitzonderlijke voorwaarden).

* Artikel II-74, "Het recht op onderwijs" stelt: "Eenieder heeft recht op onderwijs en op toegang tot beroepsopleiding en bijscholing." Hier schuilt er mogelijk een probleem in het woord "onderwijs", dat in de Engelse en Franse versies van de grondwet vertaald met het woord "education", wat ook staat voor "opvoeding", en de mogelijkheid geeft een en ander op een manier op te vatten die veel verder gaat dan het kader van schoolonderwijs en het bijv. mogelijk kan maken **ouders verantwoordelijk te stellen voor delinquent gedrag van hun kinderen, dientengevolge de ouders uit de ouderlijke macht te zetten en hun kinderen in willekeurige centra en opleidingen te plaatsen**, een praktijk die we in bepaalde landen meer en meer zien toegepast worden en die wettelijk gesteund zal worden door artikel II-66 (zie hierboven) dat het mogelijk maakt kinderen in hechtenis te nemen om "toe te zien" op de opvoeding.

Artikel II-74 maakt het ook mogelijk om op willekeurige wijze te beslissen dat bepaalde onderwijsvormen niet als dusdanig gelden, hetgeen in eenzelfde soort praktijk kan resulteren, ondanks dat het artikel stelt dat ouders het recht hebben "om zich voor hun kinderen te verzekeren van het onderwijs en de opvoeding die overeenstemmen met hun godsdienstige, hun levensbeschouwelijke en hun opvoedkundige overtuiging".

* Kort samengevat, zonder op een overvloed van details in te gaan: het verdrag zal aan grote bedrijven alle middelen geven om vrijwel ongehinderd door sociale wetgeving hun gang te gaan, en beperkt zich op sociaal gebied voornamelijk tot het vermijden van bepaalde excessen die zouden kunnen ontstaan van de kant van bedrijven, wellicht vooral met de bedoeling wantoestanden te vermijden die zouden kunnen ontstaan vanwege een massale volksopstand (althoewel...). **Ook al wordt de schijn gewekt dat bepaalde artikelen vaststellen dat bedrijven op sociaal gebied bepaalde verplichtingen zullen hebben** (zoals het aannemen en ontslaan van werknemers op een billijke manier, werkomstandigheden die rechtvaardig en veilig zijn, enz...), **in werkelijkheid wordt aan de bedrijven alle middelen gegeven om die te omzeilen** dankzij dienstenrichtlijnen zoals 98/59, 94/45 et 89/391, of de inmiddels beruchte en gevreesde "**Bolkestein**" dienstenrichtlijn (SEC (2004) 21). De "Bolkestein" dienstenrichtlijn, die onlangs in bepaalde landen grote ophef heeft veroorzaakt, is er een schrijnend en cynisch voorbeeld van, aangezien het in de oorspronkelijke vorm o.a. de mogelijkheid geeft mensen uit de ene lidstaat in een andere lidstaat te laten werken, waarbij dan echter volstaan kan worden met het volgen van de wetten van de oorspronkelijke lidstaat. In de praktijk zal dit kunnen betekenen dat men in relatief rijke lidstaten arbeiders laat werken uit arme lidstaten, waar het minimumloon tot aan minder dan de helft kan zijn dan dat van rijke(re) lidstaten. Ook al is er toegezegd dat de richtlijn zal worden aangepast, hoofdzakelijk in een poging een afwijzing van het verdrag te vermijden bij diverse referenda zoals in Nederland en Frankrijk, toont de richtlijn duidelijk welke mentaliteit achter de Europese wetgeving steekt, aangezien ze niets *meer* doet dan heel nauwkeurig de principes ervan toe te passen, op een wijze die volkomen samenhangend is. We kunnen dus concluderen dat, ook al wordt de richtlijn gewijzigd (waar we sterk aan twifelen), ze uiteindelijk *toch* weer opnieuw zal worden ingebracht op de een of andere wijze, aangezien het verdrag, in de huidige vorm, dat eist.

Een ander schrijnend voorbeeld is **het feit dat dit verdrag bedrijven zal toestaan om werknemers veel langer te doen werken dan 48 uur per week, tot aan maar liefst 65 uur, en zelfs meer**, ondanks dat artikel II-91 van het verdrag bepaalt: "*Iedere werknemer heeft recht op een beperking van de maximumarbeidsduur.*" De lijst bestaat erin dat niet wordt vermeld wat die maximumarbeidsduur precies moet zijn! Dankzij de dienstenrichtlijn 93/104 uit 1993, is momenteel de maximumarbeidsduur vastgesteld op 48 uur per week. Maar de Engelsen hebben een uitzondering afgedongen, in de vorm van een "opt out", die toestaat dat Britse bedrijven van hun werknemers eisen dat ze hun recht op een maximumarbeidsduur opgeven en accepteren om langer dan 48 uur per week te werken. Ook al wordt gesteld dat deze keus volstrekt vrijwillig dient te zijn, is het niet moeilijk om voor te stellen wat de gevolgen zullen zijn tijdens periodes van grote werkloosheid. Op het ogenblik wordt door de Europese Commissie gewerkt aan het veranderen van de richtlijn uit 1993, waarbij wordt geprofileerd van het toetreden van 10 Centraal-Europese landen, om de "opt out" clausule algemeen geldend te maken voor alle werknemers van de EU... De maximumarbeidsduur zal dan kunnen worden verhoogd tot 65 uur per week. Tot besluit merken we op dat deze problematiek enkel bestaat dankzij de abominabele wetgeving op dit gebied. Een wettelijk vastgestelde maximale tijdsduur zou niet werkelijk nodig hoeven te zijn. Als er eenvoudigweg een universeel Europees wettelijk minimumloon zou worden vastgesteld (hetgeen door het verdrag expliciet onmogelijk wordt gemaakt, zie bovenstaande paragraaf) en men zou bepalen dat *hoe meer uren men werkt dan de basis van 35 (of 40) uur, hoe hoger het salaris per uur wordt* (dat dan gaandeweg substantieel toeneemt), dan zou dat terstond op uiterst doelmatige wijze het uitbuiten door bedrijven van misdeelde bevolkingsgroepen tegengaan, terwijl het ook nog eens de werkgelegenheid zou bevorderen...!

* Uit naam van "de vrede en de internationale veiligheid" maakt dit verdrag het mogelijk om maatregelen op te leggen op elk gebied, politiek, wettelijk, of sociaal, zonder dat daarbij een plaats is gegeven aan de rechten van burgers, of democratische procedures in het algemeen. Zonder in te gaan op de details van één en ander, verwijzen we naar deel III, en in het bijzonder naar de [artikelen III-131, III-258, III-261, III-278, III-292, III-293, III-294, III-295](#).

* Onder het voorwendsel van "consumentenbescherming", zie de [artikelen III-235 en III-278 \(4\)](#), zal men een beleid kunnen opleggen dat personen zal verbieden zelf geheel vrijuit te kiezen om bepaalde alternatieve medische behandelingen te volgen, of legaal bepaalde voedingssupplementen (vitaminen, enzymen, mineralen, kruiden, e.d.) aan te schaffen, zelfs als het nut en de werking van die behandelwijzen en voedingssupplementen in de praktijk al ruim gebleken is. Indien zulks niet is "bewezen" volgens quasi-wetenschappelijke normen die vastgesteld zijn in diverse dienstenrichtlijnen, dan zal er een verbod op gelden (zoals wordt bepaald in de dienstenrichtlijn 2002/46/EC, dat recentelijk "ongeldig" is verklaard door de Advocaat-generaal van het Europese hof van justitie, hetgeen echter absoluut geen bindende beslissing is), hetgeen met name de grote farmaceutische bedrijven begunstigt, ten koste van kleine ondernemingen en gezondheid van de Europese burgers. Het zij opgemerkt dat, i.p.v. vast te stellen dat burgers de mogelijkheid wordt geboden alle beschikbare noodzakelijke informatie over dergelijk behandelmethoden en voedingssupplementen te vinden, de Europese regering verkiest als censor op te treden. Wat is er geworden van de bekende garantie op "vrij verkeer van diensten en goederen"...? Ze bestaat, vast, maar ook nu weer: niet voor iedereen...

Daarentegen, in plaats van burgers en het milieu te beschermen tegen de gevolgen van (het merendeel van de) genetisch gemodificeerde organismen, die beslist vernietigend en ziekmakend zullen zijn, zal het verdrag bedrijven die dergelijke organismen verkopen vrij spel geven, dankzij het feit dat dit verdrag zodanig is opgesteld dat het willekeurige toepassingen mogelijk maakt van principes die in beginsel al slecht gedefinieerd zijn...

* Ter besluit, een laatste voorbeeld. In [artikel II-70](#), met de titel "**De vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst**", wordt bepaald: *"Eenieder heeft recht op vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst. Dit recht omvat tevens de vrijheid om van godsdienst en overtuiging te veranderen en de vrijheid, hetzij alleen, hetzij met anderen, zowel in het openbaar als privé, zijn godsdienst te belijden of zijn overtuiging tot uitdrukking te brengen in erediensten, in onderricht, in de praktische toepassing ervan en in het onderhouden van geboden en voorschriften."*

Echter, [artikel I-52](#), met de titel "**De status van kerken en van niet-confessionele organisaties**" bepaalt: *"De Unie voert een open, transparante en regelmatige dialoog met die kerken en organisaties [die nationaal erkend zijn], onder erkenning van hun identiteit en hun specifieke bijdrage."*

Het gevolg van deze bewoording is, dat dankzij dit verdrag religieuze organisaties het recht krijgen dat men rekening houdt met hun standpunt (het recht/de vrijheid "zijn godsdienst te belijden", zowel "openbaar als privé", en het recht op het voeren van een "dialoog").

Dit betekent in essentie niets meer en niets minder dan het einde van de scheiding van kerk en staat, aangezien het artikel op geen enkele wijze beperkingen vaststelt met betrekking tot die "dialoog". Moeten wij in deze artikelen de voorbereidingen zien voor een nieuwe wereldreligie en een religieuze totalitaire wereldregering die wereldwijd haar religieuze en filosofische overtuigingen zal kunnen opleggen? Want ook al garandeert [artikel II-70](#) de "vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst", en bepaalt [artikel I-52](#) dat de "status van kerken en van niet-confessionele organisaties" zal worden gerespecteerd, men kan niet in alle gevallen alle partijen tegelijk van dienst zijn, en er zal dus altijd een religieuze of filosofische groepering zijn die talrijker of beter geïntegreerd is dan alle anderen. Het gevolg daarvan zal zijn dat de opvattingen van die groepering het overheidsbeleid zullen overheersen.

Op dezelfde wijze heeft men inmiddels in bepaalde landen (zoals Frankrijk) wetten aangenomen die erop gericht zijn de activiteiten te verbieden van bepaalde groeperingen die over het algemeen op volkomen willekeurige wijze het etiket "sekte" opgeplakt krijgen, terwijl deze benaming angstvallig wordt vermeden voor gevestigde religies zoals het Christendom, het Jodendom, en de Islam, en die onderwijl elke groepering die alternatieve filosofieën (religieus of atheïstisch) in de praktijk brengt in hun bestaan bedreigen.

Al met al doen deze artikelen niets minder dan vast te stellen dat, als het om vrijheid van denken, geloof en leefwijze gaat, het "recht van de sterkste" geldt. Ook al geldt voor ieder mens dat deze een filosofie of religie toepast of belijdt, kan het niet worden toegelaten dat een wetgeving en de toepassing ervan op exclusieve wijze beïnvloed worden door dergelijke stromingen. Wetten en de toepassing ervan dienen dusdanig op objectieve wijze rechtvaardig te zijn dat een dergelijke invloed slechts overbodig zou zijn...

Voor de meesten onder ons zal het na deze voorbeelden duidelijk zijn dat het "**Verdrag tot vaststelling van een Grondwet voor Europa**" weinig goeds in petto heeft voor de gewone Europese burger, en dat "nee" stemmen een kwestie zal zijn van wettige zelfverdediging. Het moge verder voor zich spreken dat de zaken die in deze analyse naar voren zijn gebracht bij lange na niet een complete lijst bieden van wat men tegen dit

verdrag zou kunnen inbrengen.

We zullen ons moeten afvragen hoe het toch mogelijk is dat er zoveel steun is voor dit verdrag, van de meerderheid van de politici, zowel links als rechts, uit alle lidstaten, onder het motto dat dit verdrag een nieuw tijdperk van algemene welvaart zal inluiden. Dáár zal niets van terecht komen! Met name dankzij het feit dat de belangen van de burger worden verpletterd onder die van de grote bedrijven (vooral de "multinationals").

Uiteraard mogen we ook de "politiek correcte" censuur van de meeste media "bedanken" voor het merendeels onderbelicht blijven van de schaduwzijden van dit verdrag. Dat nodigt ons uit om na te denken over de vraag: in hoeverre verdedigen en vertegenwoordigen zij een democratisch systeem?

Maar wellicht moeten we in de eerste plaats nadenken over de vraag of we op Europees niveau werkelijk een grondwet wensen die verder gaat dan een eenvoudige regeling m.b.t. het beroemde "vrije verkeer van goederen en personen" (d.w.z. toegestaan en niet belast) tussen lidstaten, en een eenvoudige verklaring m.b.t. internationale solidariteit. En als het antwoord op die vraag "ja" is, dan moeten we ons afvragen hoe een Europese regering en grondwet te organiseren die waarlijk rechtvaardig zijn voor allen, in plaats van aan de grote bedrijven middelen en voorzieningen te geven die van het volk zijn (zoals gebeurt dankzij talloze gedwongen privatiseringen) en gedwongen te zijn om beroep te doen op particuliere bedrijven voor het bieden van sociale diensten (namens de "vrije" markt), en i.p.v. - voor *alles* - de verworvenheden van een volk te vernielen, dat er zo lang over heeft gedaan die te bereiken...

Er zijn beslist ook enkele positieve zaken te vinden in dit grondwetverdrag, maar jammer genoeg dienen die in de meeste gevallen vooral om de hoofdzaak te camoufleren: het feit dat dit verdrag een dictatuur van de grote bedrijven en het grote kapitaal mogelijk maakt en dat, ook al wordt dit verdrag door menigeen "liberaal" genoemd, het zwaar de draak steekt met de rechten en vrijheden van de individuele burger.

Bronnen en handige links:

http://3rddimension.online.fr/EU_verdrag_valstrik.htm

Dit artikel online. Vind diverse file formaten ervan.

<http://europa.eu.int/eur-lex/lex/JOHtml.do?uri=OJ:C:2004:310:SOM:NL:HTML>

De complete tekst van de grondwet, zoals die op de site van de EU staat. (klik op een v.d. buttons rechtsboven om van taal te veranderen)

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/droit_com/index_en.htm

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/droit_com/index_fr.htm

De Dienstenrichtlijnen (Directives).

http://vpro.react.nl/programma/tegenlicht/forum/list_message/9412

http://www.katholieknieuwsblad.nl/dossier_eugrondwet.htm

<http://www.sp.nl/nieuws/actie/grondwet/faq.shtml>

Enkele interessante Nederlandstalige artikelen.

Franse links en bronnen:

<http://europa.eu.int/infonet/library/l/9433ce/fr.htm>

Directive 94/33, relative à la protection des jeunes au travail.

<http://www.europschool.net/francais/rubriques/decouverte/institutions/print.html>

Description des toutes les institutions de l'Union européenne

<http://perso.wanadoo.fr/metasytems/Europe.html>

http://www.non-2005.org/index.php?action=article&id_article=148105

<http://etienne.chouard.free.fr/Europe/index.htm>

<http://www.france.attac.org/a3904>

<http://www.humanite.presse.fr/journal/2004-12-14/2004-12-14-452992>

http://www.legrandsoir.info/article.php3?id_article=2190

http://www.legrandsoir.info/article.php3?id_article=2110

http://www.legrandsoir.info/article.php3?id_article=2104

http://www.legrandsoir.info/article.php3?id_article=2157

<http://solidaires.org/article2544.html>

http://www.truc.abri.org/article.php3?id_article=189

Plusieurs excellentes analyses et sources pour cet article. Lecture fortement recommandée pour davantage d'infos!

<http://www.non-2005.org>

<http://www.nonsocialiste.fr>

Excellents sites pour le "non". Beaucoup d'infos.

<http://www.informations-ouvrieres.presse.fr/>

Site du bulletin d'info du Parti des Travailleurs, source pour certaines informations traitées dans cet article, dont la publication: "Qu'est-ce que la "Constitution" Européenne?" (à présent le document est non-disponible sur le site).